

ÖRÖKZÖLD

A raktározás főhibája a legtöbb könyvtárnál – különösen sok üzemi könyvtárnál – nem abban rejlik, hogy a csoportosítás nem megfelelő, hanem abban, hogy a csoportokon belül nem tartják rendben a könyveket, tehát nincs meg a szoros betűrend szerinti elrendezés. Ennek következménye azután a hosszas keresgélés, lehetetlenné válik a könyvek teljes visszarakása is. A könyvtári munka meglassul. Igen sok könyvről azt hiszi a könyvtáros, hogy nincs bent a könyvtárban, holott csak el van keveredve. A főcsoportok megadása tehát önmagában nem megnyugtató, csak az a megoldás kielégítő, amely a könyvek helyét az egyes csoportokon belül jelekkel, illetve számokkal rögzíti. A könyvön alkalmazott jel neve betűrendi jel. (Cutter szám.) Ez a jel az összes szovjet tömegkönyvtárakban rendszeresítve van. Nálunk a körzeti és falusi könyvtárak ezt használják, mint azt a szeptemberi Könyvbarát idevonatkozó cikkében ismertettük. A betűrendi jel alkalmazásától ma még idegenkednek üzemi könyvtárosaink. A jelek rávezetése a könyvekre nagy munkát jelent. De sokszorosan megtérül az erre szánt munka a kölcsönzéskor. Szánja rá magát az üzemi könyvtáros erre az egyszeri nagy munkára, hogy később jó munkát tudjon végezni. Nem elég a könyvek beszerzése és raktározása. A könyvállományról az olvasókat is tájékoztatnunk kell. Különösen a kisebb könyvtárak vezetői ezt nem tekintik lényeges kérdésnek és beérik a szóbeli tájékoztatással. Ez persze nem mindig elegendő és nem mindig jó, mert a könyvtáros leginkább csak azokat a könyveket ajánlja, amelyek neki tetszenek.¹ ►

¹Forrás: A könyvek raktározásáról (részlet) in Könyvtáros 1 (1951/5) 39-40. p.